



Comiat de la Myrna Mates, organitzadora de la Cursa de l'Amistat i filla de Francesc Mates, fundador de la cursa.

Barcelona, 12 d'octubre de 2019

Hola Amics:

Abans de res, agrairia que llegísseu atentament aquesta carta en la seva integritat.

En aquesta ocasió em dirigeixo a vosaltres per informar de l'organització el pròxim 1 de Novembre de 2019 de la **39ª Cursa de l'Amistat - 29ª Memorial Francesc Mates**, detalls dels quals trobareu en les diferents pàgines d'aquesta web, sent en l'essencial el ja conegut per tots aquells que desde l'any 1981 i posteriors heu anat incorporant-vos a la celebració d'aquesta carrera, pionera a Barcelona, quan el córrer pel carrer en pantaló curt era sinònim de burles, insults i desprecis varis.

En aquell temps, el meu pare fabricava calçat per a la pràctica de l'atletisme en totes les seves especialitats, incloses les sabatilles esportives per a llarga distància. Tant és així que la 3ª posició de "Catalunya", considerat país participant a la Marathon de New York de l'any 1977, es va aconseguir amb els calçats tècnics aportats per MaTeS, manufacturats artesanalment i dissenyats per proporcionar les màximes prestacions als atletes. Avui puc acreditar que els dissenys creats per MaTeS en el nostre taller de Sants, han sigut utilitzats per més d'una marca nascuda després de 1947, data de la fundació de MaTeS.

Els que corrin per primera vegada en aquesta edició, resultat de bons comentaris o per recomanació d'algun amic, i possiblement desconexors del que ha sigut i és la Cursa de l'Amistat, desitjo que puguin entendre la diferència entre aquesta cursa i altres competicions, perquè en moltes ocasions he tingut la sensació que havent realitzat MaTeS una important labor en l'investigació, desenvolupament i fabricació per a la pràctica de l'esport, molts dels que avui participen a la Cursa de l'Amistat, ignoren que gràcies a la intel·ligència i bondat de Francesc Mates, el meu pare, avui aquesta cursa és un referent innegable entre les millors proves que es celebren a Catalunya i a tota Espanya pel seu recorregut, per organització, per exigència



esportiva, per ambient, per recorregut i desnivell, paisatge, etc. Essent així que en 2015 se'ns otorgà per votació popular la distinció de Millor Cursa de Catalunya i 2ª d'Espanya, en la distància entre els 10 i 20km.

Després de la mort del meu pare al 1991, em vaig comprometre a seguir amb el repte de continuar organitzant la Cursa de l'Amistat, conscient de l'esforç que representa, des d'un aspecte físic, econòmic, anímic; i així ho he complert des de llavors fins avui.

Mai podré agrair suficientment als voluntaris i col·laboradors que m'han ajudat i encara avui m'ajuden, com també als atletes amics que donaven sentit a la Cursa de l'Amistat per la seva relació amb MaTeS y que fent-se seu el projecte de la cursa, m'animaven, inclús m'empentaven, amb afecte i amistat, aconseguint que mantingués la il·lusió per organitzar-la.

Si bé el prestigi i les característiques de la Cursa de l'Amistat permet cabuda per a més de 3.000 atletes, voluntàriament vaig decidir que únicament podrien córrer 850 atletes com a màxim, per a que la completa excel·lència fos possible.

Tant l'equip de persones que em donen suport desde sempre, començament per la meva mare i el meu marit, i també jo mateixa, hem organitzat infinitat de curses, començant per la 1ª Marathon de Catalunya (1978) celebrada a Palafrugell, amb una implicació major o menor depenent dels casos. Considero que el meu pare em supera en molt perquè a més d'organitzar curses, entrenar homes i dones, i sobretot per manufacturar calçat esportiu de gama alta artesanalment, fou qui va organitzar la primera cursa urbana per a dones de Barcelona. També, responsable i President de la Comissió de Curses d'Orientació, a més de donar suport a la Comissió Marathon Catalunya i en especial al seu principal promotor, Ramon Oliu, per a solucionar els múltiples problemes que anaven apareixent en els seus inicis, indispensable per que aquesta organització no alentí en molt la seva posada en marxa.

A l'inici la inscripció de la Cursa de l'Amistat es feia a la zona del Castell de Montjuic en quan anaven arribant els corredors, se'ls entregava el dorsal i començaven a córrer, tutelats per la Guàrdia Urbana de Barcelona, que desde sempre han donat suport i que en nom del meu pare i



meu desitjo expressar el meu infinit agraïment, com així a tantes empreses col·laboradores i amics, qui sense ells, com ja he dit, mai s'hagués pogut aconseguir.

Menció a part té el magnífic suport rebut fins avui pels responsables de l'Àrea d'Esport de l'Ajuntament de Barcelona. Va ser una època absolutament irrepetible a Barcelona, doncs l'Amistat i el Córrer tenien la seva màxima expressió. En la mesura del possible he aconseguït - amb l'ajuda de molts- que els 300 atletes que de mitja corrien la Cursa de l'Amistat, poguessin arribar a ser 850, sense perdre cap d'aquests valors.

En aquells inicis l'arribada al Tibidabo s'ubicava en una zona pròxima a la carretera, establint-se diverses formes i sistemes per l'avituellament final. A títol d'exemple: es posaven uns cànirs penjats en una estructura per a que els atletes poguessin veure, no hi havia gots de plàstic ni ampolles. No deixàvem residus. Vam ser uns avançats.

El premi sempre va ser una humil flor, principalment una orquídia, mai es disposà de rellotge d'arribada, ni aparells de control electrònic dels temps, aquesta és i serà la responsabilitat del que corre, ja que és el seu propi repte personal.

He intentat mantenir l'esperit que el meu pare va impulsar ja desde 1981, en referència al que ha de ser un repte esportiu i crec que ho he aconseguït desde 1991, any en el que ens va deixar, fins avui. **He pogut mantenir un dels aspectes primordials de la Cursa de l'Amistat: la seva gratuïtat, element essencial per a que el concepte "Amistat" no fos una simple paraula, sinó una potent realitat sense discussió.**

Però les coses evolucionen, es transformen, es compliquen, es modifiquen, es dilueixen, es banalitzen; algunes per a millorar, altres no tant, per aquest motiu desitjo també parlar del futur de la Cursa de l'Amistat.

He complert amb escreix amb el meu compromís o millor dit amb la meva autoexigència, que fa ja alguns anys hauria d'haver finalitzat.

Però fins aquí he arribat. Bé, potser hauria de dir: Hem arribat. **He decidit doncs que aquesta**



sigui la última edició de la Cursa de l'Amistat - Memorial Francesc Mates. El pròxim any serà una nova organització qui agafarà la responsabilitat d'estructurar la carrera Montjuic - Tibidabo a Barcelona, que seguirà portant adjunt "Memorial Francesc Mates" i que establirà les futures normes d'inscripció i altres detalls.

Alguns de vosaltres us preguntareu si he arribat fins aquí, que ha pogut provocar aquesta decisió. Les respostes són:

- La Administració en general i les seves noves exigències, potser lògiques, però inassumibles per a mi, si desitjo perseverar en la meva filosofia sobre els valors de la Cursa de l'Amistat.
- La falta de voluntaris. Abans en requeria 40, als que reitero el meu agraïment per la seva tasca, però que avui se'ns exigeixen més de 100.
- Els costos creixents dels elements accessoris que es converteixen en inel·ludibles i cars.
- Molts participants no entenen la filosofia de la Cursa de l'Amistat. La millor cursa no és la que té més corredors, tot i que pot ser la més rentable per a qui l'organitza. L'excel·lència és una altra cosa.
- Alguns corredors no es llegeixen ni tant sols el que publiquem a la nostra web i d'altres ens demanen que fem coses que s'aparten de la nostra manera de fer, potser perquè pensen que hauríem d'imitar a altres curses. No ho farem.

No ha sigut una decisió fàcil per a la família Mates, però **estic molt entusiasmada amb projectes relacionats amb la marca MaTeS**, creada pel meu pare al 1947, als que dedicaré tots els esforços immediats i futurs per a crear noves col·leccions i propostes, per potenciar la meua presència a Europa, Àsia i principalment Japó, on tinc la sensació que les nostres sabatilles esportives clàssiques MaTeS, artesanals i d'alta qualitat, són més apreciades i considerades que a Barcelona.

Una abraçada.

Myrna Mates